

То скрепено е съ любовъ,
и предѣла означава,
че живогъ единъ престава
и започва други, нонъ,

Монни:

Време има — нощъ година.
О, не бързайте така!

Монни:

Хвананъ ръка въ ръка, —
те съ дѣто бързатъ двамъ!

Мъже:

Дѣто любеть и ги любеть,
съ пренето си не играеть.
Време само тия губеть,
шо ценятъ му не знаятъ!

Монни:

На другарки отъ венещъ
момко грабна цвятъ най-роменъ,
но замина ше венещъ —
момку на челото носенъ.

Та венещъ е хубавила —
о, не я отъ насъ дедето:
отъ другарки дружина мола,
отъ венещъ росно цвѣте!

Жени:

Росенъ ли само цвѣтъ хубавесъ?
Или моминство радость е само?
Радость и хубость двойно по-гресъ
момку на сърцѣ, момку до рено!

Росно лимаде е за коситба —
и безъ коситба вѣхне сиротно . . .
Двойно е радость подиръ женитба
зарадъ мисли въ младость самотно!